

Gelecek hafta Cumhuriyetimiz'in kuruluşunun yıldönümü. Hepinizin Cumhuriyet Bayramı'nı şimdiden kutluyorum.

Bu topraklarda temelleri 90 yıl önce atılmış olan Cumhuriyetimizle birlikte ülkemiz, bugüne kadar birçok alanda büyük hamleler gerçekleştirdi. Ülke ve toplum olarak, Cumhuriyetimizi 100'üncü yılında daha büyük hamleler ve zaferlerle taçlandırmanın azim ve kararlığındayız.

Bu düşünce eşliğinde Cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk'ü, silah arkadaşlarını ve bu toprakları vatan yapan aziz şehitlerimizi saygı ve rahmetle, gazilerimizi minnetle anıyorum.

Kalkınma Bakanımız Sayın Cevdet Yılmaz, "Yeni Çağın Üretim Anlayışı, Türkiye İçin Sürdürülebilir Kalkınma Politikası ve Sanayimizin Geleceği" konulu bu ayki meclis toplantımıza katılarak bizleri onurlandırdınız, zat-ı âlinize teşekkür ediyorum, hoş geldiniz, şeref verdiniz.

Rekabetin ve küreselleşmenin giderek hızlandığı 21'nci yüzyılda bilgiye odaklı ekonomi ve yeni teknolojik gelişmeler, ülkelerin geleceğe yönelik kalkınma planlarının şekillenmesinde çok önemli bir role sahip.

Bu yüzyılın geleceğe yönelik kalkınma planları, geçen yüzyılın planlarından farklı olarak "sürdürülebilir ve kapsayıcı kalkınma", "yeşil büyüme" anlayışına büyük önem vermesi açısından son derece dikkat çekicidir.

Artık yeni kalkınma anlayışında; Odağında insanın olduğu, herkesi kucaklayan ve geleceği de sahiplenmeye çalışan bir yaklaşım var.

Bu anlayışı somutlaştıracak olursam; Yeni kalkınma hedefleri, ekonomik dönüşümü sağlamak, insanları yoksulluktan kurtarmak, sosyal adaleti geliştirmek ve aynı zamanda çevreyi korumak arasında denge sağlamayı amaçlamaktadır. Çünkü çağımızın gereği, bu hedeflerle yol almayı zorunlu kılmaktadır.

Bu nedenle ekonomi; çevre, eğitim ve sosyal politikaların yeniden gözden geçirilmesini ve bu politikalar arasındaki ilişkilerin belirlenmesini öngörmektedir.

Böyle bir gözden geçirmeyi ve ilişkilendirmeyi dünyanın karşı karşıya kaldığı çarpık tablo da zorunlu hale getiriyor:

Bugün hala 1 milyardan fazla insan yoksulluk sınırında yaşamaktadır. Pek çok insan sağlık ve eğitim alanında hizmet alamamaktadır. Gelir, cinsiyet, yaş ve bölge eşitsizlikleriyle karşılaşan insan sayısının da azımsanmayacak boyutta olduğunu hatırlatmak isterim.

Son yıllarda küresel ekonomik dönüşüm ve şiddetli çatışmaların etkisiyle yoksulluk, eşitsizlik ve dışlanmışlık daha da artarken, biyolojik çeşitlilikteki azalma, su ve orman kaynaklarının bozulması, iklim değişiklikleri ve kuraklık, gelecekte yaşanacak sorunları daha da artırma potansiyeline sahip bulunuyor.

Öte yandan insanlar, küreselleşme ve iletişim teknolojisindeki gelişmenin sonucunda oluşmakta olan “küresel vicdan” eşliğinde, bugüne ve geleceğe dair talepleriyle ilgili olarak, yeryüzü ölçeğinde ortak paydalar oluşturmaktadır:

Birleşmiş Milletler tarafından 2013 yılında gerçekleştirilen “Dünya genelinde 1 milyon insan nasıl bir dünya istiyor?” çalışmasından çıkan sonuçlara birlikte bakalım lütfen:

İnsanlık artık “iyi bir eğitim; daha iyi ve kapsamlı sağlık, dürüst ve sorumlu bir yönetim, daha iyi iş imkânları, sağlıklı ve temiz suya erişim” istiyor.

Hemen ardından en çok talep ettikleri kavramların ise “İnsan hakları, uluslararası eşitlik, adalet ve güvenlik değerleri”ne dayandığını dikkatinize sunuyorum.

Küresel ekonomide ve üretimde bilginin önemi ve ağırlığı giderek artarken teknolojik yatırımlar ile Ar-Ge faaliyetleri, yenilikçilik ve farklılık yaratmada önemli rol oynamakta.

Bu gelişmeye paralel olarak, dijital iletişim, nanoteknoloji, biyoteknoloji ve çevre teknolojileri önümüzdeki dönemde istikbal vaat eden alanlar olarak öne çıkıyor.

Özetle; Dünya ekonomisinin sahip olduğu uluslararası işbölümü hiyerarşisinde bir ülkenin yerini yukarılara çıkarabilmesinin yolu, yeniçağın üretim yapısı ile “sürdürülebilir ve kapsayıcı kalkınma” anlayışına önem vermesinden geçiyor.

Türkiye, 2023 Vizyonunda da ifade edildiği gibi uluslararası işbölümü hiyerarşisindeki yerini yukarılara taşımayı hedeflemiş durumda. Bunu sadece piyasa güçleriyle gerçekleştirmesi mümkün değil. Bu gerçeğin yanı sıra bunu plansız bir şekilde de gerçekleştiremez.

O halde; devletin düzenleyici ve destekleyici anlamda aktif bir rol üstlenmesine ihtiyaç duyulurken yeniçağın ruhuna uygun planlama da kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Geçmişteki yanlış uygulamalar dikkate alınarak, bu çağda ülkemiz için plansız bir üretim ve kalkınmayı savunmak doğru

bir yaklaşım olamaz. Bir başka ifadeyle; Bugünün dünyasında planlı yaşamak medeni bir şekilde yaşamak demektir.

Ülkemiz; yeniçağın ruhunu yansıtan yeni bir kalkınma planına geçtiğimiz Temmuz ayında resmiyet kazandırdı. Bu plan, 2014-2018 yıllarını kapsayan 10'ncu 5 Yıllık Kalkınma Planı'dır.

Uzun bir çalışma ve büyük bir emeğin ürünü olan bu planın hazırlanmasına yönelik süreçte, değerli konuğumuz Kalkınma Bakanı Sayın Cevdet Yılmaz, geçmişte sahip olduğu planlama tecrübesinin yanı sıra akademik birikim ve kariyeriyle çok önemli bir role sahiptir.

Sayın Bakanımız'ın; "Kapsayıcı bir kalkınma anlayışını benimsedik. İnsanın potansiyelini harekete geçirmek, insanların yeni fırsatlarla tanışmasını sağlamak bizim en önemli amacımız, toplam rakamlar içinde bireylerin eriyip gitmesini istemiyoruz" sözleri son derece önemli.

Sayın Yılmaz'ın bu sözlerindeki "insan odaklı" yaklaşımı, İstanbul Sanayi Odası olarak çok önemli ve değerli bulduğumuzu burada özellikle ifade etmek istiyorum.

Daha önceki kalkınma planları, dar bir açıdan sadece ekonomi bakışıyla yapılan planlardı. Öncelikle insan odaklı bir temelde şekillendirilen 10'ncu 5 Yıllık Kalkınma Planı'nda, geçmiş dönemlerde yapılan planlamalardan farklı olarak, ilk bölümde ekonomi yerine sosyal konulara yer veriliyor.

"Nitelikli insan, güçlü toplum" başlığı altında oluşan bölümün altında; eğitim, kültür ve sağlık konularına yer verilmesi yeni bakışı yansıtmaktadır.

Güçlü bir ekonomi, güçlü bir toplum ve sürdürülebilir bir kalkınma için üretimin de yeniden önemsenmesi gerektiğine inanıyoruz.

Bu gerçeği ifade ederken çok önemli bir hususa değinmek istiyorum: Türkiye imalat sanayi teknolojik açıdan, belirgin bir biçimde düşük teknoloji sanayilerin ağırlıklı olduğu, orta teknoloji sanayilerin payının ise düşük olduğu zayıf bir yapıya sahiptir.

Bu zayıflığı 2010 yılına ait rakamlarla ortaya koyduğumuzda karşımıza şu tablo çıkıyor:

Düşük teknoloji kullanan sektörlerin toplam imalat sanayindeki ağırlığı yüzde 69. Orta teknoloji sektörlerinin imalat sanayiinden aldığı pay ise yüzde 23. İleri teknoloji kullanan sektörlerimizin ise imalat sanayinin yapısında yüzde 8 oranında ağırlığa sahip olması bu alanda almamız gereken yolun daha çok olduğunu bize göstermektedir.

Öte yandan Onuncu Beş Yıllık Kalkınma Planı'nın, imalat sanayisindeki bu zayıflığı gidermeyi hedeflemesi; biz sanayiciler açısından son derece sevindiricidir. Özel sektörümüzün, etkin bir devlet desteğiyle bu konuda başarılı olacağına inanıyoruz.

Hepimiz uygar, huzurlu, zengin bir ülkede yaşamak isteriz. Gelişmiş ülkelere baktığımızda bunu nasıl başardıklarını soruyoruz. Bu mucize nasıl yaratıldı? Aslında bu bir mucize değil. Yaşadıkları "huzurlu zenginlik", sadece akıl ile gerçekçi ve

uygulanabilir uzun vadeli planlamalar sonucu ortaya çıkmış bir başarının sonucudur.

İstanbul Sanayi Odası olarak, ülkemizin de böyle bir başarıyı önümüzdeki yıllarda ortaya koyabileceğine inanıyoruz. Sayın Bakanımız'ın, bu konudaki düşüncelerini büyük bir ilgi ve heyecanla dinleyeceğimizi zat-ı alileriyle paylaşmak istiyorum.

“Yeni Çağın Üretim Anlayışı, Türkiye İçin Sürdürülebilir Kalkınma Politikası ve Sanayimizin Geleceği” konulu gündem maddemize ilişkin düşüncelerimin ayrıntılarını ifade etmeden önce ülkemizin ve dünyanın gündeminde olan bazı konulara değinmek istiyorum.

ABD, ülkenin borç tavanının yükseltilmesi konusunda bütün dünyayı endişeye sevk eden bir kriz yaşadı. Ülke ve şehir iflaslarından sonra dünyanın süper gücünün kısmen kepenk kapatması, şok edici bir gelişme olarak hafızalarımızda yerini aldı.

Süper gücün temerrüde düşmesi sadece Amerika için değil bütün dünya için yıkıcı etkiler yaratabilirdi. Amerikan iç politikasına yönelik siyasi hesaplardan kaynaklanan bu kriz, herkesi sevindirecek şekilde şimdilik geçici bir çözümlle atlatılmış durumda. Ancak Türkiye'yi de kapsayan ve daha çok finansal piyasaları kapsayan bu sevincin, fazla uzun sürmeyeceğini hatırlatmak isterim.

Bu kriz, ülkelerin sahip olduğu borç sorununu yeniden gündeme taşımaya vesile oldu. 2008 yılının sonunda başlayan

küresel kriz, bir anlamda neoliberal dönemin iflası gibiydi. Bu kriz, ne yazık ki üretim dışlandığı, devlet harcamalarının ağırlıklı olarak borçlanma yoluyla finanse edildiği bir yöntemle giderilmeye çalışıldı. İşte bu çarpık finansman yöntemi diğer ülkeler gibi Amerika'ya da büyük sorunlar yaşatıyor.

Kalkınma Bakanımız Sayın Cevdet Yılmaz'ın gelişmiş ülke borçları konusunda kamuoyuna yaptığı açıklama dikkat çekici: "Şu anda Avrupa Birliği'nin ortalamasına baktığınızda borçların milli gelire oranı yüzde 90'lara varıyor. Amerika'da bu yüzde 110'lara gelmiş durumda, Japonya'da zaten yüzde 200'lerin üstünde."

Rakamlar, sorunun vahametini yeteri kadar ortaya koyuyor. Dünya bu konuda kalıcı çözümler üretecek tedbirleri vakit kaybetmeksizin almak zorunda. Aksi takdirde dünya ekonomisi telafisi mümkün olmayan yeni krizlerle karşı karşıya kalabilir.

Geçtiğimiz Eylül ayında uluslararası diplomasi alanında heyecan verici bir gelişmeye tanıklık ettik. ABD ve İran liderleri 1979'dan beri ilk kez telefon görüşmesi yaptı. ABD Başkanı Obama ile İran Cumhurbaşkanı Ruhani'nin bu görüşmesi tarihi bir adım olarak değerlendirildi.

Karşılıklı güven ve saygıya dayalı bir temelde iki ülke arasındaki görüşmelerin ilerletilmesi, dünya barışı kadar bölge barışı açısından da büyük bir önem taşıyor.

İçinde bulunduğumuz Ortadoğu bölgesinde siyasi tansiyon, çok tehlikeli bir boyut kazanmış durumda. Sorunların çözümünde çatışma ve kaba güç kullanımı aksi sonuçlar doğurarak var olan

sorunları derinleştirdiği gibi yeni sorunlara da neden olmaktadır. ABD ve İran'ın bu açıdan diplomasiye şans tanıyacak bir adımı atmış olması, herkes adına sevindirici bir gelişmedir.

Ülkemiz açısından geçtiğimiz ay sonunda demokratikleşme bağlamında çok önemli bir gelişme yaşandı. Bireysel temelde hak ve hürriyetleri genişletmeyi amaçlayan demokratikleşme paketi hiç kuşkusuz demokrasi kalitemizi yükseltecektir.

İstanbul Sanayi Odası olarak; Demokratikleşme paketinin, bu konuda atılmış son adım olmadığına inanıyoruz. Ülke ve toplum olarak geldiğimiz nokta itibariyle, temel hak ve hürriyetler konusunda çok daha ilerisini hak ediyoruz. Bu ileri aşamaya en kısa sürede ulaşacağımıza dair inancımız tamdır.

Bu konuda toplum olarak üzerimize düşen görevler olduğuna inanıyoruz. Zor olan, yasaların demokratikleşmesi değil zihinlerin demokratikleşmesidir. Bunu başarmanın hepimiz için çok önemli olumlu sonuçlar doğuracağını burada özellikle ifade etmek istiyorum.

Türkiye'nin demokratikleşmesi, ülkemizin yaşadığı çözüm sürecinin kalıcı ve sürdürülebilir olması açısından da çok önemli. Bölge insanı ilk kez uzun soluklu bir güven ve huzur ortamı yaşıyor. Bu gelişmeden sadece bölge değil ülke genelinde de herkes çok mutlu. Bu durumu dikkate alarak, demokratikleşme paketinin öngördüğü yasa ve yönetmelikleri vakit kaybetmeksizin yürürlüğe koymakta büyük bir fayda olduğuna inanıyoruz.

Türkiye son yıllarda büyük altyapı yatırımları gerçekleştiriyor. Bu yatırımlardan birisi de açılışı gelecek hafta yapılacak olan Marmaray projesidir. Dünyadaki en büyük ulaşım altyapı projelerinden birisi olan Marmaray, denizin altından Avrupa ile Asya kıtasını birleştirmektedir. Londra'dan kalkacak bir trenin Marmaray aracılığıyla kesintisiz bir şekilde Çin'e kadar gidecek olması gerçekten heyecan ve gurur verici bir gelişmedir.

Medeniyetin gelişmesinde demiryolunun önemini insanlık 19.'ncü yüzyılda keşfetti. O zamandan bugüne demiryolu teknolojisi çok önemli gelişmeler kat etti. Gelişmiş ülkeler hızlı tren hattıyla yıllar önce tanışırken Türkiye bu gelişmeyle bugünlerde tanışıyor. Ankara-İstanbul hızlı tren hattı da yakında açılacak.

Ülkemizin en büyük iki şehrini birbirine bağlayan bu projeye kentler arasında sosyal, ekonomik ve kültürel alışveriş artacak ve Avrupa Birliği üyelik sürecinde olan ülkemiz, ulaşım altyapısıyla da hazır hale gelecektir.

İstanbul Sanayi Odası olarak, Avrupa Birliği'ne tam üyelik sürecini hep destekledik, desteklemeye de devam edeceğiz. Bu anlamda uzun süredir askıda olan üyelik müzakerelerinin Kasım ayında yeniden başlayacak olmasını çok olumlu bir gelişme olarak değerlendiriyoruz.

Konuşmamın bu bölümünde, gündem maddemize ilişkin düşüncelerimin ayrıntılarını şimdi sizlerle kısaca paylaşmak istiyorum.

Türkiye, yaklaşık 90 yıldır “Bu devlet nasıl kalkınır?” sorusu eşliğinde kalkınmaya çalışıyor. Bu uzun süre zarfında; Planlı, karma, ithal ikameci ve içe dönük bir ekonomiden, 1980’lerin başında dışa açık, devletin üretimdeki gücünün azaltıldığı, piyasa güçlerinin etkin olduğu yeni bir kalkınma modeline geçilmiştir.

Sınırlı kaynaklara sahip olmakla birlikte geçmişten bugüne ülkemizin ekonomik olarak geldiği noktaya baktığımızda; ortada hiç kuşkusuz küçümsenmeyecek bir başarı var.

Türkiye’nin yaşadığı 2001 krizi sonrasında “Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı” devreye girerken, 2002-2011 yılları arasında yüzde 5’in üstünde bir ortalama büyüme hızına ulaşılabildi. Ancak, Türkiye’nin uzun dönem büyüme hızı son 50 yılda yüzde 4,4’dür. Bunu geliştirmekte olan ülkeler Brezilya, Hindistan, Çin, Güney Kore ve Malezya’yla karşılaştığımızda aynı dönemde ortalama büyüme hızları yüzde 6,3’dür.

İç tasarrufların yetersizliği ve rekabet gücü zafiyeti ekonomik büyümemizi sınırlandıran faktörlerin başında geliyor.

Gelişmiş ülkeler liginde yer alabilmemiz için bu faktörler başta olmak üzere birçok alanda köklü tedbirlerin alınmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Onuncu Beş Yıllık Kalkınma Planı ile 2014-2016 yıllarını kapsayan Orta Vadeli Program, bu tedbirleri ana hatlarıyla ortaya koymaktadır.

Öncelikli olarak, inovasyona dayalı ve verimlilik arttırıcı bir büyüme modeline geçebilmeliyiz. Türkiye’de imalat sanayi için en önemli ihtiyaç, üretimin katma değer yaratma kapasitesinin

arttırılmasıdır. Özellikle yüksek teknolojlili ürün üreten sektörlerde ülkemiz, bir üretim merkezi haline gelmelidir.

Sürdürülebilir kalkınmanın ekonomik unsurlarından biri, iş ve yatırım iklimidir. İşverenlerin istihdam yaratabilmeleri için iş ortamının, büyümeye ve kalkınmaya uygun olması bir zorunluluk.

Türkiye, iş ve yatırım ortamını iyileştirmek yönünde çok çaba sarf etmiştir. Ancak, bu konudaki düzenlemeler ve son reformlar çok önemli olmakla birlikte, KOBİ'lerin ve işgücü piyasasının rekabetçiliğinin artırılması yönünde daha fazla çabaya gereksinim duyulmaktadır.

Daha geniş üretim, yatırım ve istihdam için reformlar konusundaki kararlılık devam ettirilmelidir. Küresel ekonomik koşullar, son dönemde üretim ve yatırım ortamını negatif etkilemektedir. Bu kırılgan zemin dikkate alınarak, doğrudan yabancı yatırım çekmek için çalışmalar yoğunlaştırılmalıdır.

Ekonomik zenginlik ve kalkınma ile demokrasi arasında doğrudan bir ilişki bulunmaktadır. Gelişmiş ülkelerde katılımcı demokrasinin yaygınlığı, bireysel hak ve özgürlüklerin ileri noktada olması bunun somut bir işaretidir. Kalkınma için ileri bir demokrasi kültürünün ülkemizde yerleşmiş olması gerekiyor. Türkiye'nin demokratikleşmesini bu açıdan da önemli bulmaktayız.

İşgücünün beceri düzeyinin arttırılması yalnızca eğitim süresinin uzamasına ve eğitilmiş nüfusun payının artmasına

değil, aynı zamanda bir bütün olarak eğitimin kalitesinin arttırılmasına da bağlıdır.

Öte yandan, beşeri sermaye donanımının geliştirilmesi için örgün eğitimin yanı sıra, gelecekteki verimlilik, istihdam ve büyüme performansının geliştirilmesi için yaşam boyu eğitim programlarının da yaygınlaşması ve derinleştirilmesi gerekmektedir.

Kadınların iş yaşamında çalışan ve girişimci olarak aktif bir şekilde yer almaları son derece önemli. OECD rakamları, gelişmiş ülkelerin bu konuda ne kadar önde olduğunu ortaya koymaktadır. Örneğin OECD ülkelerinde 2012 yılı rakamlarına göre, kadınlarda işgücüne katılım oranı yüzde 62 iken ülkemizde bu oran yüzde 32'ler düzeyindedir.

Kadın istihdamını artırırken ülkemizde nüfus dengesinin sağlıklı olması açısından doğurganlık oranını makul seviyelerde tutmak bir zorunluluktur.

Bu açıdan konuya bakıldığında; kadının, aile hayatı ile iş hayatını sağlıklı ve dengeli bir şekilde sürdürmesi gerekmektedir.

Kalkınma Bakanımız Sayın Cevdet Yılmaz'ın bu konuya yönelik olarak; yasal düzenlemelerin ve teşviklerin özel sektörün rekabet gücünü azaltmayı öngörmediğini açıklaması, biz sanayicilerin endişelerini gidermesi açısından memnuniyet vericidir.

İhracatın hem miktar hem de değer bileşimindeki olumlu gelişmelere ve pazar çeşitlenmesinde son yıllarda elde edilen gözle görülür başarılarla rağmen, üretimde ithalata bağımlılık sorunu devam etmektedir.

Ülkemizde kriz veya durgunluk dönemlerinde yavaşlayan ithalat, dış ticaret açığını hafifletirken, genişleme ve hızlı büyüme dönemlerinde yeniden normal seviyelere dönerek dış ticaret açığını yüksek seviyelere çıkartmaktadır.

Yapısal temellere sahip olan ithalat bağımlılığı problemi, ülkemizin rekabet gücü açısından önemli bir kırılganlık kaynağıdır. Son bir yıl içerisinde toplam ithalatımızın %73,3'ünü ara malı ithalatının oluşturması, bu konuda alınması gereken önemli bir yol olduğunu göstermektedir.

Bu nedenle Türkiye'de üretimin ithalata olan bağımlılığının azaltılması için orta-uzun vadeli politikalar geliştirilmesi hayati önem taşımaktadır.

Hükümetin 2014-2016 Orta Vadeli Program'ında öngörülen, ithalata bağımlı üretim yapısını değiştirmeye yönelik yeni teşvik sistemi ile ihracata yönelik üretimde daha düşük maliyetli girdi tedarikine katkı sağlamayı amaçlayan Girdi Tedarik Sistemi uygulama sonuçlarının titizlikle değerlendirilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Türkiye'nin en önemli ithalat kalemini oluşturan enerji alanında yerli üretimin güçlenmesi, enerji verimliliğini gözeten yatırımlarının artması, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımında ilerleme kaydedilmesi de üretimde ithalat bağımlılığının azalmasına önemli bir katkıda bulunacaktır.

Türkiye'de cari açığın artmasının en önemli nedeni, yurtiçi tasarrufların milli gelire oranının düşmesi ve yatırım artışının oldukça gerisinde kalmasıdır. Dolayısıyla yatırımların finansmanında iç tasarrufların değerlendirilmesi giderek daha önemli hale gelmektedir.

Ülkemizde tasarruf oranı 1990'ların sonlarında yüzde 20'nin üzerindeyken 2012'de yüzde 12 seviyelerine kadar gerilemiş, hanehalkı borçlarının GSYH'ye oranı ise yüzde 18'e ulaşmış durumdadır.

Orta Vadeli Program'da yurtiçi tasarrufun artırılması, aşırı borçlanmaya dayalı tüketimin kontrol altına alınması, üretimin ve ihracatın güçlendirilmesi hedefini olumlu bir gelişme olarak değerlendiriyoruz. Sayın Bakanımıza, bu konudaki çaba ve katkılarından ötürü teşekkür ediyor, şükranlarımızı sunuyoruz.

Türkiye'de son yıllarda kayıt dışı ekonominin azaltılması doğrultusunda önemli ilerlemeler kaydedilmiştir. Ancak, kayıt dışılığın azaltılması yönünde henüz alınması gereken uzun bir yol olduğu açıktır.

Dünya ekonomisi, üretim ve yönetim tarzındaki değişim, üretim merkezindeki kayma ve yüksek katma değerli ürün üretiminin önem kazandığı günümüzde esneklik, doğru adıyla esneklik-güvence dengesi, daha da aciliyet kazanmıştır.

Zira, ekonomide ve işgücü piyasalarında oluşan yeni koşullara işletmelerin ve çalışanların adaptasyonu, ancak esneklikle mümkün olabilmektedir. Esneklik, özlü tanımıyla, küresel dünyanın ağırlaşan rekabet koşullarında, işletmelerin, en kaliteliyi, en düşük fiyata üretebilmeleri ve talep değişikliklerine uyum sağlayabilmeleridir.

Özellikle kriz dönemlerinde işlerin yeniden ayarlanmasına ve toparlanma sürecinde yeni işler yaratılmasına imkan sağlamaktadır.

Türkiye, OECD'nin hazırladığı istihdam koruma endeksi değerleri açısından toplam 40 ülke arasında 3,46 puanla en son sırada yer almaktadır. Bu, Türkiye'nin istihdamda en katı (ya da korumacı) mevzuata sahip ülke olduğu anlamına geliyor.

İşgücü piyasamızın bu katılığı, işsizlik sorununun daha da ağırlaşmasına neden olmaktadır. Ekonomimizin gerçek büyüme potansiyelinin hayata geçmesini de engelleyen bu esnekliğin önünün mutlaka açılması gerektiğine inanıyoruz.

Öte yandan; Türkiye, OECD ülkeleri içerisinde, en yüksek kıdem tazminatının ödendiği ülke konumunda.

Kıdem tazminatı; İşgücü piyasası katılığının temel nedenlerinden biridir. İşçiler açısından da risk taşıyan ve giderek işlevsizleşerek demode hale gelmiş olan bu modelin dönüşüme uğraması gerektiğine inanıyoruz.

Ulusal İstihdam Stratejisi'nde de yer alan bu kemikleşmiş sorunun, hem daha geniş çalışan grubunun bu haktan yararlanmasına imkân sağlayan, hem de işletmenin hayatiyetini ve rekabet gücünü gözeten bir yaklaşımla çözümlenmesi bir aciliyet arz etmektedir.

Bu genel tespit ve değerlendirmelerden sonra İstanbul'la ilgili bir sorunumuza değinmek istiyorum.

Türkiye'nin dünyaya entegre şehri İstanbul, dünyadaki küresel şehirler sıralamasında 16'ncı sıradadır. Türkiye'nin bu küresel şehri, ekonomimizin can damarını oluşturmaktadır.

İstanbul'un gelecek planında moda, finans ve lojistik ön plana çıkarken sanaysiz bir İstanbul'un öngörüldüğüne dair endişelerimiz var. Böyle bir gelişmeyi kabul etmemizin mümkün olmadığını özellikle ifade etmek istiyorum. Bunu ifade ederken, İstanbul'da sanayinin yeniden planlanmasına ilkesel olarak toptan karşı çıkmadığımızı da burada özellikle vurgulamak istiyorum.

Sayın Valimizin Yönetim Kurulu Başkanı, Şahsımın İstanbul Sanayi Odası adına Yönetim Kurulu Üyesi olduğu İstanbul Kalkınma Ajansı ile birlikte bu konuda bir ortak çalışma yapmak arzusundayız. Konuya yönelik gerekli adımları karşılıklı olarak en kısa zamanda atacağımıza inanıyorum.

Türkiye'de 26 Kalkınma Ajansı ülkemizin kalkınmasına yönelik süreç ve çabalarda çok ciddi bir role sahip. Bunlardan birisi olan İstanbul Kalkınma Ajansı'nın, diğer kalkınma ajanslarından farklı olarak İstanbul'un kendine has özellikleri ve koşulları dikkate alınarak farklı bir modelde şekillenmesi gerektiğine inanıyoruz.

Son olarak bir başka hususa değinecek olursam; Bürokrasimiz ve özel sektörümüz, birbirini tamamlayan unsurlar olarak, mutlaka yoğun bir işbirliği ve iletişim içinde olmalıdır.

Biz sanayiciler olarak, bundan böyle sanayiye ilgilendiren konularda daha proaktif olmayı arzu ediyoruz. Bu anlayıştan hareketle, Türkiye'nin en güçlü sanayi odası olan İstanbul Sanayi Odası ile Kalkınma Bakanlığı arasında sürekli bir diyalog ve etkili bir işbirliği olmasını diliyoruz.

Sanayisi gelişmiş bir ülkenin insanı mutlu ve huzurludur. “Daha Güçlü Bir Sanayi, Daha Güçlü Bir Türkiye” ümidiyle sözlerimi burada noktalarken; Kalkınma Bakanımız Sayın Cevdet Yılmaz’a tekrar hoş geldiniz diyor, hepinizi, şahsım ve yönetim kurulumuz adına bir kere daha saygı ve sevgiyle selamlıyorum.